

1889-06-15

Afsender

Laura Jacobsen

Modtager

Carl Jacobsen

Type:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Paris

Arkivplacering:

FA 2-023-00020 æske F 7

Dokumentindhold

Laura Jacobsen fortæller, at hun havde modtaget Carls brev en time før hun i avisen læste om ulykken ved verdensudstillingen i Paris. En arbejder var faldet gennem glastaget i udstillingspavillonen og havde nær ramt Theodora. Ingen kom alvorligt til skade udover arbejderen, der blev slemt forslået. I brevet er der et særskilt afsnit til Ottilia.

Transskription

Neroberg 15 Juni 1889

Kjære Carl! Tak for Dit Brev som jeg fik en Time før jeg i Kursalen læste det i de danske Aviser, at Frue Jacobsen, Halkjær og hans Kone vare komne til Skade ved at Glastaget var falden ned paa dem med en Arbejder som især var blevet forslaaet; der fødtes til at de vare uden Fare, Sophie læste i Figaro et fransk Blad med det samme, at de ret Glædede sig over, at Arbejderen var saa heldig at nogle af Udstillingsgjesterne som havde sidet i en Sopha i den danske Afdeling havde taget Stødet op for ham saa han slap lettere fra det ind [end] ellers ville have været Tilfe[æ]ldet. De fødte til, hvem skulde ellers troe naar man sætter sig magelig i en Sopha at man i næste Øieblik er den Fare Underkastet at blive slaaet ihjel og faae en Arbeidsmand i Hovedet. De letsindige Franskmænd kan

nu spørge over Al Ting. Jeg kan ikke glemme hvis Theodoras lille tynde Barneskikkelse havde siddet hvor Halkier sad, hvad der var naturlig at hun sad hos sin Moder, var hun bleven dræbt, som Du siger. Ja tak Gud at det gik som det gik. Kan Du huske at Du fortalte mig i Vognen da jeg hentede Eder hjem fra den sidste Reise, at om kort Tid rejste I og tog Theo med, jeg blev saa forskrækket at jeg udbrød, hvor Tør i resikere det, et Barn er udsat for meget mere paa en Reise ind Voxne ere. Vi havde just faaet Dit Brev da Mordhorst kom jeg fortalte ham det, og han sagde: der er i en dansk Salme som jeg kommer til at tænke paa, og saa s[c]iterede han
Aldrig er jeg uden Vaade
Aldrig dog foruden Naade
Altid har jeg Suk og Vee
altid kan jeg Jesum See

Saa er Sorg til Glæde lænket

Saa er Drikken mig iskjænk,
Bedsk og sød i Livets Skaal
Saadan er mit Levnets Maal!

Det er Bevis paa at han er rigtig dansk

naar noget bevæger ham bruger han det danske Ord, og ikke det
tydske. Og der er vist meget som beveger Mordhorst, thi han har nok
en Søn som ikke vil lykkes, han har kun en Gang beklaget sig derover,
det er hans eneste Barn. Hvordan synes Du nu det gaaer Bechmanns
kan de nyde Livet. Jeg seer paa Dit søde Ansigt som staaer for mig
tillige med Faders og Tilliens. Du seer saa god ud, men Du maae passe
paa at det ikke bliver rundere eller rødere thi saa gaaer det Udtryk
bort. Hvad mon Du nu beslutter dernede mellem disse forføreriske
Kunstnere. Husk paa dine Pligter alle sammen. Velstand forpligter til
ikke at opfylde sine egne Ønsker og Glæder. Dermed være Du befalet
til den Gud som har bevaret Eder hidtil.
Din hegivne Moder

Laura Jacobsen

Min søde Tillien! Hvordan mon Du har det Dit Skind, nu kan vi ret sige
saa efter, at det er blevet syet i. Stakkel Halkjeir, hils Dem fra mig. Jeg
vil sige som i Komeden "men hvad vilde de paa den Galei" er det at
styrke Næ[e]rverne, efter Bad at gaae til Paris i det Hurlumhei, hvor
man ikke veed hvor man tør være. Nei her paa Neroberg hvor Luften
er saa reen og frisk, at man bliver misundt af alle som komme her, her
er værd at være,; jeg skal hilse Dig og Carl fra Fru Serene da Queria,
hun var hos mig forleden Dag med en Grevinde Friis Jullinge, født 2
Gange, de vare reiste sammen og hun havde Lyst at see min Ringhed
og fulgte saa med. Jeg skal hilse Dig fra Dine 2 Træ[e]r som trofast
staaer paa Bjerget og raaber, blot hun kom her, her er meget bedre
i[e]nd der hvor hun er. Gudværeløvet at Du ikke kom mere til Skade.
Naar Du kan da skriv, eller lad Theo skrive men see det først, thi der
kommer stundom noget ulogik

[i venstre margin på langs]

Giv Theo dette Kort fra mig. Vær saa kjærlig hilset fra Din hengivne
Moder.

Laura Jacobsen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Neroberg 15 Juni 1889

Kjære Carl! Tak for Dit Brev
som jeg fik en Time før jeg i Kurfalen
løste det i de danske Aviser, at Frue Jacobse
Halkjær og hans Kone vare komne til
Skade ved at Glaslaget var falden ned
paa dem med en Arbejder som ifor var
blevet forslaaet; der føiedes til at de vare uden
Fare, Sophie løste i ^{Liget fransk Blad} ~~Liget~~ med det samme,
at de ret glødedes sig over, at Arbejde-
ren var saa heldig at nogle af Udstillingen
Gjesterne som havde siddet i en Sopha i den
danske Afdeling havde taget Stødel op
for ham saa han slap lettere fra det end
ellers vilde have været Tilfældet. De føiede
til, hvem skulde ellers troe naar man søt-
ter sig magelig i en Sopha at man i verste
Fieblid er den Fare underkastet at blive
flaaet ihjel og faae en Arbeidsmand i
Hovedet. De letfjindige Franskmand har

X
un prøve over at Ting. Jeg kan ikke glemme
hvør Theodoras lille tjende Barnefrik-
hede havde fiddet hvør Kalkies fad, hvad der
var naturligt at hun fad hvør sin Moder, ved
hun bleve drøbt, som Du siger. Ja tak Gud,
at det gik som det gik. Kan Du huske at
Du forlattede mig i Vognen da jeg hente de
hjem fra den sidste Rejse, forlattede mig at om
hvør tid rejste J. og tog Theo med. jeg blev saa
forprophet at jeg udbrød, hvør tør i refikere
det, et Barn er udfat for meget mere paa
en Rejse ind i Vognene. Vi havde giist faaet
Det Brev da Mor hørte hvør jeg fortalte ham
det, og han sagde: der er en sang Salme
som jeg kommer til at tænke paa, og saa si-
terede han, altid er jeg uden Vaade,
altid dog foruden Vaade,
altid har jeg Suk og Vee,
altid kan jeg Jesum see.

Saa er Sorg til Glæde løst,
Saa er Drunken mig i hæng,
Bedst og fæd i Livets Skaal;
Saa daner mit Livets Maal!
Det er et Bevis paa at han er rigtig dansk.

X
Min søds Elskere. 'Hvordan man Du har det Det skund,
nu kan vi vel sige for efter, at det er bleven pænt.
Husk! Althjem, hvis Du er fraværende. Der vil jeg som i de
medien men hvad vidste de gaa den Gales. Vi er det at
sigte. 'Hvordan, efter Det at gaa til Paris, det skund
Lunche, hvor man ikke ved hvor man tør være. Det er
gaa et vordet her. Løften at for mig og frisk, at man
thier i min udsatte for min. Der er det at gaa. Det er
for en derene da Gæstene, hun var det mig fortælle den Dag med en
Sprende. Der i fulle, det er Gange, de var vel sammen og hun
hunde. Det er det mig. Der er det og fulde for mig. Det er det
at for mig. Det er det mig. Det er det mig. Det er det mig.
Hun er, der er meget bedre end det her. Hun er. Gæstene er det
Du ikke kom mere til Skule. Det er Du kan du skrive, eller lad Thea
skrive om det det det, thi det kommer i stand om det det det.

naar noget bevegtes ham bruger han det
danske Ord, og ikke det tyske. Og der er
vist meget som bevegtes Mordhorst, thi han
har nok en Søn som ikke vil lykkes, han
har kun en Gang beklaget sig derover;
det er hans eneste Barn. Hvordan synes
Du nu det gaaer Bechmanns han de nye
Livet. Jeg sees paa Dit søde etnisk som
staar for mig tillige med Faders og Tilhæng.
Du sees paa god ud, men Du maa passe paa
at det ikke bliver rundere eller rødere
thi saa gaaer det Udtryk bort. Hvad mon
Du nu beslutter derude mellem disse
forførende Kunstnere. Husk paa Dine
Pligter alle sammen. Velpaand forpligter
tit ikke at opfylde sine egne Gysker
og Gløder. Dermed vore Du befaleet til
den Gud som har bevaret Eder hidtil.

Din hengivne Moder

Laura Jyöbfer.